

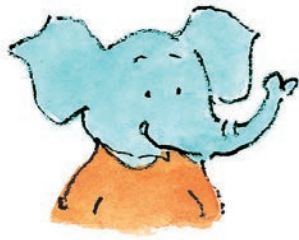
Marianne Busser en Ron Schröder

Het grote voorleesfeest

met illustraties van Dagmar Stam

VAN HOLKEMA & WARENDORF

Inhoud

Het voorleesfeest van tante Til 8
De appeltaart van beer 10
Een eedit diploma voor prinsje Alexander 13
Het mannenkoor verstopt zich 14
Olifantje Oliebol doet dom 16
Egeltje Elisabet zit op ballet 16
De Takkenbossen winnen een olifant 17
Varkentje Mondriaan gaat naar de
dierentuin 20
Het trommeltje van buurvrouw
Broodtrommel 21
De klerenkast van de blote koning 24
De spelletjesdag van haas en egel 25
De koning met twee hoofden liet een
boertje 28
Voetballen met oma Fluitekruid 29
Een geheim cadeau voor beer 32
Een logeerdiplooma voor prinsje Alexander 35

Het mannenkoor is woedend 36
Olifantje Oliebol snurkt 38
Egeltje Elisabet gaat verven 38
De Takkenbossen – De allereerste dag met
Jumbo 39
Varkentje Mondriaan geeft kusjes 42
Buurvrouw Broodtrommel heeft een plan 43
De blote koning bij de kapper 46
Egel is somber 47
De koning met twee hoofden gaat voetballen 50
Puddingdag bij oma Fluitekruid 51
Een veel te zware rugzak 54
Een tedit diploma voor prinsje Alexander 57
Het mannenkoor maakt een ketting 58
De Takkenbossen gaan naar de bibliotheek 60
Olifantje Oliebol gaat bellen blazen 63
Egeltje Elisabet heeft geen kusjes meer 63
Varkentje Mondriaan gaat naar school 64

De gouden kwast van buurvrouw
Broodtrommel 65
De blote koning gaat uit eten 68
De vakantie van haas en egel 69
De koning met twee hoofden is jarig 72
Een man voor oma Fluitekruid 73
De boterkoek van varken 76
Een boterhamdiploma voor prinsje
Alexander 79
Het mannenkoor mag logeren 80
Olifantje Oliebol leert de kleuren 82
Egeltje Elisabet stuurt een kaartje 82
De Takkenbossen – Jumbo moet in bad 83
Een verrassing van buurvrouw
Broodtrommel 86
Varkentje Mondriaan is gevallen 89
De blote koning doet boodschappen 90
Egel is boos 91

De koning met twee hoofden ging oversteken 94
Oma Fluitekruid vindt een hond 95
De lekkerste taart van de wereld 98
Een kleurdiploma voor prinsje Alexander 101
Het mannenkoor gaat wandelen 102
Olifantje Oliebol krijgt een standje 104
Egeltje Elisabet wil toch geen molletje zijn 104
De Takkenbossen gaan naar het circus 105
Varkentje Mondriaan gaat kleien 108
Burgemeester Broodtrommel 109
De blote koning mag woordjes raden 112
Oma Fluitekruid regelt een nieuwe plasboom 113
De koning met twee hoofden wil
televisiekijken 116
De verjaardag van egel 117
Index op figuurtjes 120

Het voorleesfeest van tante Til

Het voorleesfeest van tante Til
dat kan nu gaan beginnen
want de kind'ren uit de buurt
zijn allemaal al binnen

Ze komen in pyjama
met hun knuffels op bezoek
en tante Til pakt uit de kast
haar mooiste voorleesboek

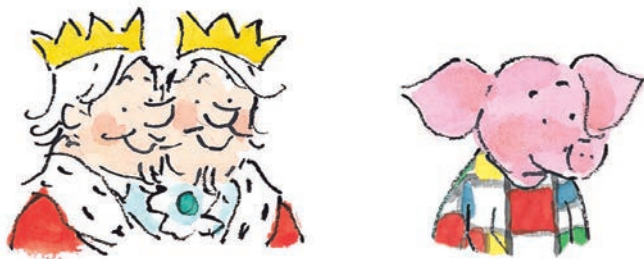

Tante heeft een grote trommel
vol met dropjes klaargezet
en de kindjes klimmen vrolijk
op het grote voorleesbed

Dan leest tante Til een versje
of een leuk verhaaltje voor
over prinsje Alexander
of het gekke mannenkoor

Ze leest over een jongetje
een varken en een beer
het olifantje Oliebol
en nog heel veel meer

Iedereen vindt het geweldig
dat tante die verhaaltjes leest
en zelfs de knuffeltjes zijn blij
met het grote voorleesfeest!

De appeltaart van beer

Beer wordt opgewekt wakker. Hij springt zijn bed uit en trekt de gordijnen open.

‘Wat een heerlijke dag,’ zegt hij. ‘Ik denk dat ik vandaag maar eens een appeltaart ga bakken.’ Even later staat beer zingend in de keuken. Hij pakt de beslagkom, een pak meel, een doos eieren, een pakje boter en de suikerbus. En dan kan hij beginnen.

‘Tja,’ mompelt beer. ‘Hoe moet je ook alweer een appeltaart bakken?’ Hij denkt heel lang na, maar hij weet het niet meer. En daarom loopt hij naar het huisje van varken.

‘Hallo beer,’ zegt varken. ‘Wat kom je doen?’ ‘Ik ga een appeltaart bakken,’ zegt beer. ‘Maar ik heb geen kookboek. Kan ik jouw kookboek misschien even lenen?’

‘Ja, hoor,’ roept varken lachend. ‘Maar dan wil ik straks wel een stuk appeltaart.’

‘Geen probleem,’ zegt beer. ‘Als hij klaar is, krijg je een derde deel van mijn taart.’ En dan loopt hij snel met het kookboek naar huis.

Als beer weer voor het aanrecht staat, schrikt hij. ‘Vergeten!’ roept hij. ‘Ga ik een appeltaart bakken, heb ik geen appels.’ Zuchtend kijkt hij om zich heen. ‘Nou, dan ga ik wel naar olifant.’

Olifant zit rustig voor zijn huis een krantje te lezen.

‘Ik ga een appeltaart bakken,’ zegt beer. ‘Mooi plan,’ broemt olifant.

Beer knikt. ‘Dat wel, ja. Maar ik heb geen appels. Dus als ik even een paar appels uit jouw boom mag plukken, is het probleem opgelost.’

‘Prima,’ zegt olifant. ‘Maar dan wil ik straks ook een stuk taart.’

‘Geen probleem,’ zegt beer. ‘Je krijgt een derde deel. Zo’n grote taart is toch te veel voor mij alleen.’

Als beer weer thuis is, kan hij eindelijk beginnen. Hij snijdt de appels in stukjes, hij maakt het deeg en stopt alles netjes in een rond bakblik.

‘Ziezo,’ zegt beer trots. ‘Nu moet ik de taart alleen nog bakken.’

Beer zet de koekenpan op het fornuis, met het bakblik erbovenop. Maar het bakblik is veel te groot voor de pan.

Ik doe vast iets fout, denkt beer. Hij leest nog eens in het kookboek. ‘Oeps!’ roept hij dan. ‘De taart moet in de oven, en ik heb helemaal geen oven! Wat een pech!’

Snel loopt beer met het bakblik naar het huisje van nijlpaard.

‘Ik heb een probleempje,’ zegt beer. ‘Kijk, ik heb een appeltaart gemaakt. Maar ik heb geen oven.’ ‘En nu moet hij zeker in mijn oven?’ vraagt nijlpaard.

‘Jij snapt het,’ zegt beer.

Nijlpaard knikt. ‘Prima, hoor. Maar dan wil ik straks wel een stuk taart.’

‘Natuurlijk,’ zegt beer. ‘Je krijgt een derde deel. Zo’n taart is toch veel te groot voor mij alleen.’

Na een uurtje is de taart klaar. ‘Hij ziet er fantastisch uit,’ zegt nijlpaard.

Op dat moment stappen olifant en varken binnen. ‘Jij hier?’ roepen ze verbaasd naar beer. Beer knikt. ‘Ik mocht even de oven van nijlpaard gebruiken. En kijk eens...’ Hij wijst apetrots naar de appeltaart.

Olifant en varken vinden de taart prachtig.

‘Hij ruikt heerlijk,’ zegt olifant. ‘Krijg ik dan nu dat stuk taart dat je me beloofd hebt?’

‘Ik krijg toch ook een stuk?’ roept varken een beetje ongerust.

‘En ik dan?’ vraagt nijlpaard.

‘Dat is waar ook,’ zegt beer. Hij snijdt de taart in stukken en geeft zijn vrienden alle drie een deel.

En dan is de taart op...

‘Nou zeg!’ roept beer ineens geschrokken. ‘Nu heb ik zelf niks, want ik heb alles weggegeven!’

Beer moet bijna huilen.

Zijn vrienden beginnen te proesten van het lachen.

Ze vinden het een geweldige mop.

‘Geef dat mes eens,’ zegt olifant, als hij uitgelachen is. En dan snijdt hij zijn stuk taart

in tweeën. ‘Hier,’ zegt hij tegen beer. ‘Allebei de helft.’

Nijlpaard en varken doen precies hetzelfde. En dan kan beer gelukkig weer lachen.

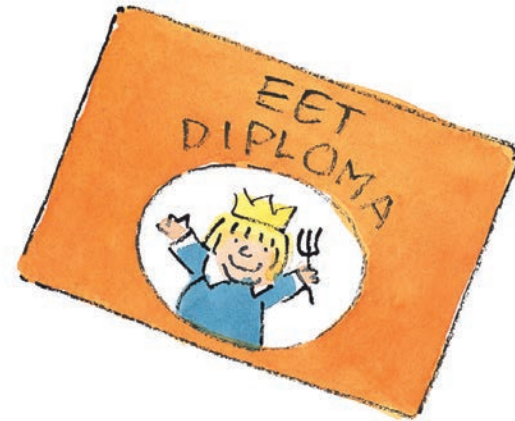
Even later zitten de vier vrienden te genieten van hun taart. Want echt, hij smaakt in één woord verrukkelijk!

Een eetdiploma voor prinsje Alexander

Dit is prinsje Alexander
hij kan schaatsen als geen ander
maar het hele land regeren
dat moet hij nog even leren
daarom gaat de prins vandaag
met een koetsje naar Den Haag

Want daar mag hij gaan proberen
keurig netjes te dineren
en hij krijgt zijn eerste les:
eet je vlees met vork en mes

Vooraf niet slurpen en niet smakken
en je aardappels niet prakken
kleine hapjes in je mond
en niet knoeien op de grond

En als het goed gaat dan krijgt hij
er straks een eetdiploma bij
en net als alle Alexanders
leert hij morgen weer iets anders...

Het mannenkoor verstopt zich

‘En nu is het afgelopen!’ zegt tante Dina streng tegen het mannenkoor. ‘Nu moeten jullie rustig doen. Jullie zijn veel te druk vandaag.’

De mannen van het mannenkoor beginnen te lachen. ‘We zijn gewoon vrolijk!’ roepen ze uitgelaten. Ze dansen door de kamer, ze springen op de bank en ze doen wie het snelst een sinterklaasliedje kan zingen. Tante wordt werkelijk doodmoe van ze.

‘Kunnen we geen spelletje doen?’ zeurt het mannenkoor.

‘Vooruit dan maar,’ zegt tante. ‘Laten we verstoppertje spelen.’

‘Ja!’ roepen de mannen vrolijk. ‘Dat is leuk!’

‘Ik tel zo langzaam tot tien,’ zegt tante. ‘Dan kunnen jullie je heel snel verstoppen. En ik beloof jullie dat ik écht niet in de grote kast zal kijken.’ Dan begint tante te tellen. ‘Een... twee... drie...’

De mannen sluipen zo snel als ze kunnen de kamer uit. En even later zijn ze verdwenen.

‘Pff,’ zucht tante Dina. Ze pakt een tijdschrift en ploft op de bank. ‘Wat een rust!’ Ze heeft absoluut geen haast om de mannen te gaan zoeken.

Intussen zit het mannenkoor boven in de grote kast. Ze vermaken zich prima. ‘Grappig, hè?’ zegt een van de mannen. ‘Tante kan ons vast niet vinden. Bovendien heeft ze beloofd dat ze niet in de kast zou kijken.’

‘Geeft niks,’ zegt een ander. ‘Hoe langer het duurt, hoe leuker het is.’

Af en toe zingen ze superzacht een paar liedjes.

Maar verder zijn ze zo stil als muizen, want tante mag hen natuurlijk niet horen.

En tante Dina? Die zit rustig beneden op de bank. Ze zet een kopje thee en leest lekker een tijdschrift.

Pas helemaal aan het eind van de middag gaat tante naar boven. Ze gaat vlak voor de deur van de kast staan. ‘Poeh, poeh...’ zegt ze met een diepe zucht. ‘Ik snap er niets van. Waar zouden mijn mannen toch zijn? Ik zou het echt niet weten. Misschien moet ik dan toch maar even in de kast gaan kijken.’

Langzaam doet tante de kastdeur open. En ja, hoor. Daar zijn ze.

‘Gevonden!’ roept tante Dina stralend.

Proestend van het lachen rollen de mannen één voor één de kamer in.

‘Nou, dat duurde wel héél lang,’ zegt het mannenkoor. ‘U kunt niet zo goed zoeken, hoor!’

‘Nee,’ zegt tante. ‘Maar het was dan ook een erg goed verstoppertje. Dat is echt knap van jullie.’

Daarna gaan de mannen trots de tafel dekken.

En tante Dina? Die gaat met de bakfiets naar de snackbar om frietjes te halen. Want ja, met zó veel mannen heb je natuurlijk wel ontzettend veel frietjes nodig.

‘Zullen we straks nog een spelletje doen?’ vragen de mannen als ze uitgegeten zijn.
‘Prima,’ zegt tante. ‘Gaan jullie je maar vast verstoppen. En ik beloof dat ik niet meteen in de kast zal gaan kijken.’
‘Mooi zo,’ zeggen de mannen en ze glippen één voor één de kamer uit. Vijf minuten later zitten ze

weer in de kast. En ze hebben het reuzegezellig. En tante Dina? Die zit weer heerlijk met een kopje koffie op de bank. Het is nog veel en veel te vroeg om te gaan zoeken, vindt ze.
En zo is iedereen dus blij. Niet alleen tante, maar ook alle mannen van het mannenkoor.